

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۰۲/۰۹

میر عبدالواحد سادات

سونامی دهشتناک فقر

افغانستان در معرض سقوط اقتصادی و وقوع فاجعه بشری بیسابقه قرار دارد. بر این حقیقت تلخ و جانکاه تمام مجامع بین المللی همه روزه هشدار میدهند. سر منشی سازمان ملل متحد دیروز اخطار داد، که: در صورت عدم اقدام سریع، مردم زیاد میمیرند و (۲۳) میلیون انسان در معرض قحطی هولناک قرار دارد. موسسه (Save the Children) گزارش داد که در یک ماه گذشته (۱۳۵) کودک از اثر سینه بغل به هلاکت رسیده اند. ما در احوال شاهد این اخبار غم انگیز هستیم که: بیشتر از نود فیصد مردم در مرز فقر قرار دارند و در بسیاری محلات والدین مجبور به فروش فرزندان شان گردیده اند. بدین ترتیب فرق طبقاتی بیک خلیج خوفناک مبدل و هست و بود جامعه را به مخاطره انداخته است. از چنین تراژیدی مصیب افرین تاریخ در زمانی صحبت مینماییم که: فقط یک فیصد اقلیت منفور تاجران دین (دین فروشان)، دکانداران قوم (قوم فروشان)، تیکه داران «جهاد و مقاومت» و جلابان بی ازم سیاسی با میلیارد ها دالر دزدی بیت المال به زندگی افسانوی و فرعونی شان دوام میدهند و «اقوام» محروم، مظلوم و فراموش شده افغانستان:

- «قوم» فقرا
- «قوم» گرسنگان
- «قوم» شهدا
- «قوم» معلولین
- «قوم» بیوه ها
- «قوم» یتیمان
- «قوم» معتادان
- «قوم» مهاجران
- «قوم» بیجا شده گان
- «قوم» بیکاران
- «قوم» زنان تحت ستم
- «قوم» جوانان

...

این «اقوام» کشور که از یکتعداد شان، نام گرفته شد، «تاجر»، «دکاندار»، «تیکه دار» ندارند و به همین دلیل، نه در «شرکت سهامی طراز جهادی - طالبی و مافیایی» و کلیتوکراسی دیروز سهم داشتند و نه در «ملا کراسی» طالبان ذینفع اند.

جالب است که تعداد از مدعیان کاذب روشنگری که از «رنج های بیکران خلق» دم میزدند با تنزیل در سطح قوم و زبان محرومان را فراموش و برای قباحت زدایی طالب و تنظیم قشقه تازه مینمایند و تعداد ازین خام اندیشان در

راستای امیال استخباراتی بیرونی تجزیه طلب شده اند و احوال ناگوار روانی شانرا بحساب پسیکانالیسم فروید ، در استمنآفکری (Intellectual masturbation) بازتاب میدهند.

در حالیکه حق حیات و زندگی اکثریت نفوس افغانستان در معرض نابودی قرار دارد ، رییس الوزرای طالبان ، چاره انرا به خداوند حواله میدهد و طالبان به ریش مردان و چادر زنان چسپیده اند و فراموش نموده اند که پیغمبر بزرگ اسلام ، فقر را دروازه کفر خوانده است.

«جامعه جهانی» و در راس دولت ایالات متحده امریکا که تراژیدی ما محصول عملکرد آنان است ، با وعده های سر خرمن به « زخم خونین » ما نمک پاشی مینماید و تمام مسؤلیت اخلاقی (Moral obligation) شان در قبال افغانستان و افغانان را در بازهای استخباراتی و به اصطلاح دولت همه شمول خلاصه ساخته اند. در چنین احوال اسفبار ، فرزندان صادق وطن در هر کجایی که اند و به هر « ایسم » و رسمی که تعلق داشته و دارند ، باید صدای نعل خسته مادر وطن و فریاد مردم مظلوم را بلند و بحیث مدعی العموم طفل یتیم و زن بیوه و فقیران دادخواهی نمایند ، تا درفش انسان و انسانستان وجدان بیدار بشریت را بخاطر صدای انسانیت به عظیم ترین فاجعه انسانی تاریخ جلب نماید.

با حرمت